

Rechten erven

P.G. Wodehouse

ZOMERSPEL

Daar wierp het fijn bebladerd berkeboompje
 't Wijd uitgemaasde net van levend lommer
 Langs 't paars opbloeiend takje van de struikhei.
 En in dat schaduwspel van zomersch zonlicht
 Dat als een blauwe doom langs 't grebje zweefde.
 Zag Grethe hazen dart'len: boogsgewijze
 Heenspringend over 't zesvoet breede slootje.
 De witte pluimen zag ze in 't donker hakhout
 En tusschen 't net van grijze en knoestige eikjes
 Rondblik'ren — 't wolhaar zag zij aan de takken.
 En doodstil hield zich Grethe. Boven de oogen
 De hand gewelfd. lag ze op de beide knieën.
 Te turen door de topjes van de struikhei.
 Geen takje kraakt. geen blaadje ritselt neder.
 Alleen een kever op een dunne grashalm
 Kruip te hoog en boet zijn lust met vallen

J. WINKLER PRINS
 1891 (Uit zijn nagelaten werk)